

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās.

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 147 (945)

Svētdien, 1956. g. 16. decembrī

7. gads

Ikdienas uzmanību kolchozu lopu ziemošanai

I. I. Braslavcevs,
LKP Līvānu rajona komitejas sekretars

Pašlaik visatbildīgākais saimniecības iecirknis kolchozos ir sabiedrisko lopu ziemošana, kur galvenais uzdevums ir saglabāt lopu skaitu un to produktivitāti. Kas vajadzīgs, lai nodrošinātu šī uzdevuma izpildi? Katram skaidrs, ka nepieciešamas labi iekārtotas lopu mītnes (siltas un gaišas) un pietiekoši lopbarības.

Tomēr ne visur, ne visos kolchozos parūpējušies par to, lai visi lopi būtu novietoti siltās, sausās un gaišās telpās, labi tīktu baroti.

Kolchozā „Strauts” (priekšsēdētājs b. Bogdanovs, partijas pirmorganizācijas sekretars b. Cvetkovs) viena otrā lopu novietnē slapjš un auksts. Tāds pat stāvoklis arī kolchoza „Molodaja gvardija” pirmajā kompleksajā brigādē (brigadieris b. Cvetkovs) un divās Vorosiļova vārdā nosauktā kolchoza lopu novietnēs.

Pavisam nesaprotama un nosodāma kolchozu vadības, partijas un komjaunatnes pirmorganizāciju nostāja. Kāpēc viņi vienaldzīgi visu tā „laiž pār galvu”, samierinās ar to, ka sabiedriskie lopi tiek turēti neizturamos apstākļos, ka dabiski šādos apstākļos lopi var sākt slimot un krist. Pareizi, slikti iekārtotu lopu novietņu ir maz, lielākoties visas ir labi iekārtotas ziemai. Tomēr ar to nedrīkst apmierināties, ka kaut viens lops atrastos aukstā, slapjā telpā un badotos. Tikai tas vadītājs, kas, redzot sliktu lopu izmītināšanu, pieņem konkrētus mērus, lai likvidētu trūkumus, atstāj savu vadošo lomu. Redzot, ka lopu mītnē netīrs, slapjš, dari visu, lai tur būtu sauss un tīrs. Atrodot, ka novietnē auksts, pūš caurvējš—pieņem mērus un atremontē ēku. Tā jārikojas katram darbiniekam: priekšsēdētājam, brigadierim, zootehnikim, partijas un komjaunatnes darbiniekam.

Bet, lūk, Turku ciema padomes priekšsēdētājs b. Polikarpovs un kolchoza „Strauts” priekšsēdētājs b. Bogdanovs nepieņem konkrētus mērus, lai lopu ziemošanas stāvokli uzlabotu. Kolchoza priekšsēdētājs b. Bogdanovs vēl joprojām tikai sola lopu ziemošanas stāvokli uzlabot, bet tas nekust ne no vietas.

Nedrīkst būt vienaldzīgam un iecietīgam pret trūkumiem. Tas, kurš to dara, nevar būt vadītājs, nevar gaidīt kolchoznieku uzticību. Kolchoza priekšsēdētājam, brigadierim, zootehnikim,

kolchoznieki uzticēja kolchoza saimniecības vadīšanu, palaujas uz to, ka viņu vadībā tā ies augšup.

Lai kolchoza saimniecībā, katrā fermā, katrā vietā vienmēr būtu kārtība, ļoti lielu lomu ieņem katrs kolchoznieks, ja viņš godīgi, ētīgi izpilda visus priekšsēdētāja un brigadieru rīkojumus.

Jau vairākas reizes ir runāts un rakstīts, ka Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza kolchoznieki, kas strādā cūku fermā, teicami pilda savus pienākumus, katru dienu fermā apsveicama tīrība un kārtība. Rezultatā šis kolchoza cūkgaļas ražošanā rajonā ieņem pirmo vietu. 1956. gadā uz 100 hektariem aramzemes saražots 26 centneri cūkgaļas tanī laikā, kad vidēji pa rajonu iegūts tikai 10,2 centneri. Lūk, kaimiņu kolchozos Molotova un Kaļiņina vārdā nosauktajos cūku fermās nav tādas kārtības un nav arī produkcijas — uz 100 ha aramzemes iegūts tikai 6—8 cent cūkgaļas. Kā audzēt bekoneūkas un no cūkkopības iegūt lielus ienākumus jāmācās no Čapajeviešiem.

Šoziem vairākiem kolchoziem ir jūtamas grūtības ar rupju barību. Nav bagātīgs barības racionāls govīm un zirgiem tāpēc, ka āboliņa lauki un dabiskās pļavas devas maz siena. Tas nozīmē, ka uz vietas jāatrod un jāpapildina barības resursi, jāpanāk, lai nesamazinātos lopkopības produkti — piens un gaļas ražošana. Tādi papildus resursi ir katrā kolchozā: vispirms pilnībā jāizmanto spirta rūpnīcas šķiedrē (daudzi kolchozi to neved), egļu skuļas un virši. Bet tos nezin kāpēc neizmanto tagad, jau no paša ziemošanas sākuma. To dara tikai tad, kad rupjās barības vairs nav nemaz, marta mēneša beigās, aprīlī. Tāpēc jau tagad barības racionāliem lopiem jāieslēdz egļu skuļas un virši, bet rupjā barība (siens un salmi) jāsadala tā, lai pietiktu visam ziemošanas periodam. Vorosiļova vārdā nosauktā kolchoza b. Mežinska vadītājā kompleksajā brigādē jau tagad lopi saņem nīcīgas barības devas, var teikt pat nepietiekošas, bet skuļas un virši netiek sagatavoti un izbaroti. Šo kolchozu apkalpo MTS veterinārais darbinieks b. Koržeņevskis, ir arī kolchozā lauksaimniecības speciālisti, bet viņi nepieņem nekādus mērus, lai uzlabotu lopu ba-

rošanu un apstākļus fermās. Nevar teikt, ka viņi neapmeklētu fermas. Nē, viņi to dara, bet tālāk par līdzjutību lopiem un kopējām netiek. Tā nepienākas rīkoties speciālistiem. Speciālista darbā jābūt likumam — nebēdz no trūkumiem, bet kopā ar kolchozniekiem novērs tos.

Ļoti lielu labumu dod rupjās lopbarības, it sevišķi ziemāju salmu sagatavošana izbarošanai: sasmalcināšana, sutināšana un uzlabošana ar koncentrātiem. Salmu griezēji un sutinātāji ir katrā kolchozā, bet tie netiek laisti darbā. Pagājušajā ziemā Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā salmi lielākoties tika sasmalcināti, sutināti un tikai tad izbaroti lopi. Šogad arī te to vairs nedara. Arī kolchozā „Padomju Latvija” sutinātāji uzstādīti, bet nedarbojas.

Ļoti lielu lomu lopu barošanā gūst mineralvielu kā lopbarības sāls, kaļķu un kaulu miltu pielietošana. Tomēr daudzos kolchozos arī šo barību lopiem neizbaro. Tā guļ kolchoza klētīs, vai patērētāju biedrības noliktavās. Kolchozu speciālisti un MTS galvenā zootehniķe b. Šņukute ar visiem šiem trūkumiem samierinājušies.

Nepareizi rīkojas tajos kolchozos, kur vienā kompleksajā brigādē lopi saņem paugstinātas lopbarības devas, bet otrā tiem dod „bada maizi”. Tā tas piemēram, ir kolchozā „Uzvara”. Kolchozā saražotā lopbarība vienmērīgi jāsadala visiem sabiedriskajiem lopiem ar valdes lēmumu, bet lopbarības sadalē jāievēro tas, ka brigādei, kas ņem lopbarību, jāatlīdzina tās vērtība brigādei devējai, tas ir vadošais pēc saimnieciskiem aprēķiniem.

Kolchozos jāizmanto visi esošie lopbarības resursi un jānodrošina lopi ar normālām lopbarības devām visā ziemas periodā un nav jāpielaiž lopu krišanas gadījumi. Tas jāatbalsta arī partijas un komjaunatnes organizācijām. Komunistiem un komjauniešiem jāiet pirmajās rindās un jāieved kārtība fermās, jāsaņem skuļas un virši. Lopkopības stāvoklis jāapspriež partijas un komjaunatnes pirmorganizācijās, jādod konkrēti uzdevumi katram komunistam un komjaunietim un jāpanāk to izpilde.

Tikai kopīgiem visa kolchoza aktīva spēkiem var nodrošināt labu lopu ziemošanu kolchozos.

PĀRSKATS par triju rajonu socialistiskās sacensības salstību izpildes gaitu (pēc plānu komisijas ziņām)

№ p./k.	Nosaukums	Līvānu	Krustpils	Preiļu
1.	Piena kopieguve no 1956. g. 1. X līdz 1. XII, salīdzinot ar 1955. g. procentos.	110	104,2	118
2.	Izslaukts no 1 govs kg:			
	a) no 1. X—1. XII 1956. g.	174	195	140,5
	b) novembrī	57	74	48,3
3.	Vairāk (+) vai mazāk (—), salīdzinot ar 1955. g.:			
	a) no 1. X—1. XII 1956. g.	+ 11	+ 5	+ 20,6
	b) novembrī	—	+ 7	+ 9,7
4.	Sēklas atbēršana procentos uz 10. decembri:			
	a) graudaugi	75	70,5	62,8
	b) lini	49	57,6	71,7
	c) kartupeļi	73	76,5	76
5.	Linsķiedras nodošana uz 10. decembri procentos	30,8	90,2	51,4

PĀRSKATS par linsķiedras un linsēklu nodošanu valstij uz 1956. g. 15. decembri (pēc līnu sagādes punkta ziņām)

Kolchoza nosaukums	Linsķiedra		Linsēklas	
	Sagatavots cent.	Plāna izpild. procentos	Sagatavots cent.	Plāna izpild. procentos
1. Maijs	125	106	18	62
Strauts	84	100	—	—
Brīvais zemnieks	66	94	22	129
Zelta vārpa	66	81	25	125
Stajina v. n.	124	79	88	231
Darbs	98	70	17	130
Malenkova v. n.	66	61	—	—
Ziedošā vārpa	55	45	4	13
Sarkanais karogs	34	43	—	—
Molotova v. n.	59	39	73	197
Dzimentene	42	34	56	186
Padomju Latvija	99	33	79	108
Molodaja gvardija	80	33	55	87
Vorosiļova v. n.	85	32	63	98
Oškālna v. n.	35	29	24	82
Darba tauta	30	25	20	69
Čapajeva v. n.	28	24	32	123
Kaļiņina v. n.	37	23	116	297
Leņina v. n.	75	21	118	137
Nākotne	10	17	—	—
Latgales zieds	28	15	18	89
Draudzīgais maijs	26	15	36	86
Ciņa	16	12	29	96
Uzvara	2	1	—	—

PSRS Augstākās Padomes Prezidija DEKRETS

Par pusaudžu darba aizsardzības pastiprināšanu

Lai tālāk pastiprinātu pusaudžu darba aizsardzību, PSRS Augstākās Padomes Prezidijs nolēma:

1. Aizliegt pieņemt darbā personas, kas jaunākas par sešpadsmit gadiem.

Izņēmumu gadījumos, saziņā ar arodbiedrību komitejām—fabriku, rūpnīcu vai vietējām komitejām, var pieņemt darbā personas, kas sasniegušas 15 gadus.

Savienoto republiku Augstāko Padomju Prezidijiem izdarīt attiecīgus grozījumus darba likumu kodeksos.

2. Daļēji grozot PSRS Augstākās Padomes Prezidija 1955. gada 15. augusta Dekretu „Par atvaļinājumiem un darba apstākļiem pusaudžiem”, izteikt šā dekreta 1. pantu šādā redakcijā:

„Noteikt mācekļiem, kas mācās individuāli un brigādēs vecumā no 15. līdz 16. gadiem apmācības laikā un strādniekiem un kalpotājiem vecumā no 15. līdz 16. gadiem — 4 stundu darba dienu”.

PSRS Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētājs K. Vorosiļovs
PSRS Augstākās Padomes Prezidija Sekretars A. Gorkins
Maskavā, Kremli, 1956. g. 13. decembrī.

PĀRSKATS

par sēklas atbēršanu rajona kolchozos uz šī gada
10. decembrī
(pēc plānu komisijas ziņām)

Kolchoza nosaukums	Vasarājs kopā	Lini	Kartupeļi	Ilggad. zālāji
Zelta vārpa	100	100	103	11
Nākotne	100	32	133	6
Molotova v. n.	67	29	24	—
Stajina v. n.	70	101	120	35
Maļenkova v. n.	100	—	68	37
Darbs	84	23	100	11
Oškālva v. n.	78	21	100	10
Dzimtene	100	—	80	—
1. Maijs	55	27	81	—
Ziedoša vārpa	42	38	120	33
Latgales zieds	100	35	68	23
Leņina v. n.	61	74	63	24
Padomju Latvija	38	14	32	17
Molodaja gvardija	100	100	12	35
Sarkanais karogs	100	—	100	—
Strauts	36	22	22	—
Brīvais zemnieks	69	44	120	49
Čapajeva v. n.	100	100	31	—
Kaļiņina v. n.	93	100	100	—
Uzvara	100	34	50	15
Čiņa	77	100	87	33
Vorošilova v. n.	100	43	52	10
Draudzīgais maijs	100	64	100	27
Darba tauta	90	—	20	63

Partijas dzīve

Trūkumi lopu fermā ir novēršami

(no kolchoza „Dzimtene“ partijas pirmorganizācijas sapulces)

Kolchozā „Dzimtene“ lopu ziemošana sākās ar piena izslaukumu pazemināšanos. Ja rajona mērogā oktobrī un novembrī piena izslaukums palielinājies par 50 tonnām, salīdzinot ar pagājušo gadu, tad lauksaimniecības arteli „Dzimtene“ turpretī tas ievērojami samazinājies.

Kāpēc tas tā notika? Lūk, jau tagad lielākā daļa govju nav slaucamas, vai kā saka kolchozā, „aizlaistas“, to atnešanās gaidāma martā, aprīlī, maijā un pat jūnijā. Lielu kļūdu šeit pielaidušas kā slaucējas, tā kolchoza speciālists un MTS galvenā zootehniķe b. Šņukute.

Tā, piemēram, slaucējas b. Klišānes kopšanā nodotas 12 slaucamās govīs, no kurām 10 jau stāv ciet un arī no tām pašām divām izslauc tikai 1—2 litrus piena dienā.

Slikti arī ar lopu kopšanu. Sevišķi tas attiecas uz slaucēju Moniku Stikāni. Abās kūts durvju pusēs divas lielas mēslu kaudzes, gar kurām tikai ar grūtībām var tikt lopu kūti, bet arī tajā nav labāk. Nepiedodami viņa izturās pret lopbarību. Lūk, kādreiz atvestie kāposti mētājas pie kūts sniegā, slaucēja nepulējās sanest tos zem jumta kaut gan tas veicams pāris minūtēs.

M. Stikāne savu paviršo darbu attaisno ar laika trūkumu—lūk divi bērni jālatz skolā, nav arī citu ģimenes locekļu, kas viņai palīdzētu veikt šo darbu.

Bet kāpēc tad viņai nesniedz nekādu palīdzību kompleksās brigades ļaudis? Varētu taču palīdzēt viņai investēt mēslus un pievest barību. Tas, ka lopu uzturēšana daudzārt atkarīga no slaucējām, liecina šī paša kolchoza slaucējas b. Ignatānes darbs, kur lopi mitinās siltā un sausā kūtī. Viņa šeit ierīkojusi arī virvas notekas grāvīti. Slikti tikai tas, ka

šis vērtīgais mēslojums aiztek projām. Brigadieris un slaucēja nav parūpējušies iekārtot mēslu krātuvi, ko tik vienkārši var izdarīt. Vajadzīga tikai kūdra, kuras kolchozā netrūkst un vērtīgs mēslojums vaļosies tonnām.

Vāji palīdz slaucējām un pienācīgi nekontrolē viņu darbu arī zootehniķe biedre Spule. Viņa reti ierodas lopu novietnēs.

Par visiem šiem trūkumiem komunisti un aktīvi runāja atklātajā partijas sapulcē. Katrs no viņiem izteica savas domas, katrs atzinās, ka maz darījuši lopu ieziešanas labā. Turpat atradās arī iespējas labot stāvokli. II kompleksās brigades brigadieris b. Sergejevs izteicās, ka lielajā fermā ir visas iespējas ierīkot barības sūtīnātāju, tam trūkst tikai pāris daļu. Pie tam liela nozīme lopbarības izsniegšanai pēc svāra. Tikai dažas dienas atpakaļ viņi sāka barības svēršanu, bet rezultāti jau redzami. Viņš arī citiem brigadieriem ieteica barību izsniegt pēc stingri noteiktām normām.

Lielu pārmetumu pelnījuši kolchoza komjaunieši, kuri nav ieslēgušies ciņā par lopu ieziešanas uzlabošanu. Taču kolchozā ir 14 komjauniešu, kas ir liels spēks.

Sapulcē noskaidrojās, ka kolchozā ir visas iespējas ne tikai uzturēt lopus ziemas periodā, bet pat celt to produktivitāti. Kolchozā ir brīnišķīgi kadri, lūk, pirmās brigades brigadieris b. Zelčāns, kas ar savu darba degsmi prot aizraut sev līdzī pārējos. Viņa brigādē vislabāk iezieoti lopi. Nav nekādu šaubu, ka kolchoza valde, brigadieris kopā ar komjauniešiem, komunistiem, ciema padomi un pārējo aktīvu spējīgi likvidēt pielastos trūkumus. Pieņemtais lēmums sekmēs viņu uzdevuma izpildi.

MTS
GATAVOJAS
1957. GADA
PAVASARIM

Lai gan ziema tikko vēl sākusies un līdz pavasarim šķiet tālu, mašīnu-traktoru stacijā pilnā sparā rit visu lauksaimniecības mašīnu un traktoru sagatavošana jaunam darba cēlienam — sestās piecades otrajam pavasarim.

Šogad mašīnu-traktoru stacijas tehnikas remonts veicas daudz labāk kā iepriekšējos gados. Tas izskaidrojams ar savlaicīgu remontdarbu uzsākšanu — termiņos, kurus ieteica valdība. Otrs ne mazāk svarīgs sekmīga darba faktors ir remontdarbu veikšana pēc plūsmas mezglu metodes, kas mūsu darbnīcās jau pastāv trešo gadu. Katrs atzīst, ka šī metode vispusīgi pārāka nekā progresīvā.

Darbā ar patreizējo metodi pie mezgliem iespējams strādāt gadu no gada vieniem un tiem pašiem mehanikiem. Viņi ļoti labi iestrādājušies un teicami orientējas savos uzdevumos, daudzko ir mācījušies. Remontdarbus sekmē arī tas, ka šogad labāk iekārtoti darba galdi un telpas darbam un mehanizatoru dzīvokļiem.

Tā visa rezultātā tad arī 1956. gada ceturtā kvartāla remontdarbu plāns pildās teicami. Uz 10. decembrī no 28 plānotiem traktoriem izremontēti 26. Mehanizatori strādā ar tādu pārlicību, ka līdz jaunajam darba kārtībā būs jau 32 traktori. No 30 sējmašīnām izremontētas 28. Paredzēto 30 kultivatoru vietā izremontēti 38. Tāpat arī pārsniegts arklū, purva arklū, disku un vairāku citu lauksaimniecības mašīnu remonta plāns. Kur vēl tas nav veikts, tur pašlaik atlicis pavisam nedaudz.

Bez tam mehanizatori stājušies pie kombainu S-4 remonta. Arī kombainu remonts šogad tiek veikts atšķirībā no iepriekšējiem gadiem pēc mezglu metodes. Šim nolūkam iekārtotas siltas telpas, remontdarbi uzticēti labākajiem kombainieriem. Tas viss dod iespēju šogad ziemas laikā atremontēt visus MTS rīcībā esošos kombainus S-4, remontdarbus veikt 30—60 dienu pirms termiņa.

Remontdarbos izvirzījušies ne mazums teicamu mehanizatoru, virpotāju, atslēdznieku un citu ļaužu.

Piemēram, teicami strādā virpotājs V. Grinbergs, E. Petrovs un Eleonora Veigure. Eleonora tikai šogad pirmo gadu pēc Cēsu arodskolas beigšanas stājusies pie virpas, bet viņas panākumi jau redzami.

Teicami strādnieki ir arī elektrometinātājs b. Stašins, kalējs b. Boreiko, atslēdznieki bb. Tondors, Šmuidris, Zvirbulis, Kuzmins, Jeremejevs un vairāki citi.

Ļaudis strādā ar lielu enerģiju un rūpību, lai pavasarī katrs traktorists, sēstoties uz mašīnas, varētu būt drošs, ka tā atbildīgā brīdī nepievils.

M. Šuba,
Līvānu MTS galvenais inženieris

Līvānu rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komitejas

LĒMUMS Nr. 209

Par elektriskās strāvas lietošanas noteikumu
uzstādīšanu Līvānu rajonā

Līvānos,

1956. g. 11. decembrī

Sakarā ar vietējo elektrostaciju nepietiekošo jaudu, lai uzlabotu iestāžu un dzīvokļu apgādi ar elektrību un lai nebūtu jāizdara abonentu piespiedu atvienošana elektrostaciju pārslodzes dēļ, Līvānu rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komiteja nolēma:

1. Uzdot visiem Līvānu pilsētas un apkārtnējiem elektrības patērētājiem noliegt lietot laikā no pl. 5⁰⁰ līdz 9⁰⁰ un no 17⁰⁰ līdz 23⁰⁰ elektromotorus, elektriskās plītiņas un citus elektriskos sildāmos aparatus.

2. Noliegt lietot 127 voltu elektriskās spuldzes (Rīgas elektrospludzes).

3. Noliegt lietot dzīvokļos spuldzes lielākas par 40—60 vatiem un palīgtelpās par 15 vatiem — katrā telpā.

4. Noteikt sekošu apgaismojumu stiprumu vatos uz 1 kv. metru grīdas laukuma platības sabiedriskām iestādēm un organizācijām:

- skolas klases, bibliotēkas, slimnīca — 10 vati,
- veikali, ēdnīcas, restorāni, banka, pasts, bērnu sile, poliklinika — 5 vati,
- valsts un pašvaldības iestādes — 3 vati,
- visās 4. punktā minēto iestāžu un organizāciju palīgtelpās — 2 vati.

5. Dzīvokļi, organizācijas un iestādes, kur konstatēta šo noteikumu neievērošana, tiek nekavējoši atvienoti no pilsētas tīkla.

6. Uzdot Līvānu rajona patērētāju biedrības priekšsēdētājam b. Zaičenko sagādāt pietiekošā daudzumā mazās elektriskās spuldzes (15—60 vati).

7. Kontrolēt par augstāk minētiem elektrības lietošanas noteikumiem uzlikt Aiviekstes energorajona pārvaldes Līvānu elektromontieru punktam (b. Grasis).

8. Skatīt par spēkā neesošu rajona izpildu komitejas 1956. g. 11. februāra rīkojumu № 28-r par uzstādītajiem elektrības limitiem.

9. Šis lēmums stājas spēkā 15 dienas pēc tā publicēšanas. Līvānu rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs:
N. Bravins
Līvānu rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komitejas sekretārs:
I. Kokoriša

VĒSTULES REDAKCIJAI

Tādi vakari varētu būt biežāk

12. decembrī pilsētas darbaļaudis pulcējās kultūras namā, lai noklausītos lekciju „Atomenerģijas izmantošana mierlaika vajadzībām“. Lekciju nolasīja b. Vanags. Stāstījumu par to, kā atomenerģija mūsu valstī plaši tiek izmantota dažādās saimniecības nozarēs: rūpniecībā, medicīnā un citur, darbaļaudis noklausījās ar lielu interesi.

Pēc lekcijas pilsētas jaunatne padejoja un parasto deju starplaikos mācījās dejot tautas dejas, jo daudzi jaunieši vēl šobaltdien tās neprot. Tāpēc lietderīgāk būtu tādus vakarus, kur varētu pamācīties arī tautu un viesību dejas, rīkot biežāk.

K. Priede

RUDZĒTOS

Lasītāju konference

Gandrīz visi Rudzētu ciema padomes bibliotēkas lasītāji jau izlasījuši mūsu rakstnieka Viļa Lāča romanu „Zītaru dzimta“. Nesen ciema klubā notika lasītāju konference par šo grāmatu. Vislabāk bija gatavojušies un aktīvi uzstājās konferencē Rudzētu vidusskolas skolēni.

Konferences gaita un iztirzājums parādīja, cik tuvas lasītājiem ir kļuvušas Viļa Lāča grāmatas un to tēli.

P. Mozulis

Jāmācās

Kolchozā „Darba tauta“ ir viens jauneklis. Viņu sauc par Antonu Garkalnu. Šim puisim kā jau visiem cilvēkiem spēka netrūkst, i balss nekas, i izmaņas pietiek. Kaimiņi runā, ka „jūdz kaut arklā, ja streņģes netrūks, pavilks.“

Toties uz iedzeršanu viņš varen manīgs.
Ar savu „uzstāšanos“ viņš

Grāmatas — mani draugi

Nevaru iedomāties savu skolas dzīvi bez daiļliteratūras grāmatām. Tās kļuvušas man par mīļāko draugu. Ar interesi paņemu jaunu grāmatu un iedziļinos, dzīvoju līdz grāmatas varoņiem. Bet, lai cik daudz un kādas grāmatas nelasītu, vienmēr atceros A. Fadejeva „Jaunās gvardes“ varoņus komjauniešus Oļegu, Uljanu, Ļubu un citus. Arī es gribu izaugt un būt tāda kā viņi.

V. Sunepes,
Rudzētu vidusskolas skolniece

pleklājība

izcēlās pavisam nesen kādā kolchoza jaunatnes vakarā. Tovakar Antona Garkalna uzvešanās gāja pāri visām normām. Tā izpaudās ne tikai vārdos, bet arī darbos. Viņš izsīta logus un ālējās kā negudrs, viešot visos jauniešos pamatotu sašutumu.

P. Kraujņš

Redaktore H. JEROFEJEVA